

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ Ε

26 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1927

ΑΡΙΘ. 47

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ*

Περὶ κυρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 4 Νοεμβρίου 1926 Ν. Δ. «περὶ ἀποδόσεως εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῶν κατὰ τὰς διατάξεις περὶ Ἀεροπορικῆς Ἀμύνης περιελθόντων αὐτῆ κτημάτων καὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου ΓΥΙΔ' περὶ Γεν. Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου καὶ τοῦ Ν. Δ. τῆς 17 Δεκεμβρίου 1926 περὶ ἐνοριακῶν ναῶν καὶ ἐφημερίων».

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὴν ἀπὸ 27 Αὐγούστου 1927 ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς «περὶ τῶν Νομοθετικῶν Διαταγμάτων τῆς δικτατορικῆς περιόδου κλπ.» τὴν ἀπὸ 11 Νοεμβρίου ἔ. ἔ. τῆς ὑπὸ στοιχείον Κ' συνεδριάσεως σύμφωνον γνώμοδότησιν τῆς ἐπὶ τῆς Παιδείας καὶ τῶν Θρησκευμάτων Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς, κατὰ τὸ ἄρθρον 77 τοῦ Συντάγματος, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀπεφασίσασμεν καὶ διατάσσομεν:

Κυροῦνται τὸ ἀπὸ 4 Νοεμβρίου 1926 Νομοθετικὸν Διάταγμα «περὶ ἀποδόσεως εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῶν κατὰ τὰς διατάξεις περὶ ἀεροπορικῆς Ἀμύνης περιελθόντων αὐτῆ κτημάτων καὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου ΓΥΙΔ' «περὶ Γενικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου» καὶ τοῦ Ν. Δ. τῆς 17 Δεκεμβρίου 1926 «περὶ ἐνοριακῶν Ναῶν καὶ ἐφημερίων», ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς ἐπὶ τῆς Παιδείας κλπ. Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς, ἔχον οὕτω:

Ἄρθρον 1.

Ἀκυροῦνται αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ἀπὸ 12 Σεπτεμβρίου 1925 Νομοθ. Διατάγματος «περὶ ἀκυρώσεως συμβάσεως Μοναστηριακῶν κλπ. κτημάτων» καὶ τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ ἀπὸ 5 Ἰανουαρίου 1926 ὁμοίου «περὶ ἀκυρώσεως διατάξεως τοῦ ἀπὸ 15 Νοεμβρίου 1923 Ν. Δ. καὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 12 Σεπτεμβρίου 1925 Ν. Διατάγματος, ὡς ἐτροποποιήθησαν καὶ συνεπληρώθησαν διὰ μεταγενεστέρων διατάξεων, ὡς πρὸς τὰ μισθωθέντα κτήματα τῶν Μονῶν καὶ Ναῶν, ἢ δὲ κυριότης, ἢ νομῆ καὶ ἢ κατοχὴ τῶν κτημάτων τούτων λογίζεται ὡς οὐδέποτε ἀφαιρηθεῖσα ἀπὸ τοὺς δικαιούχους Μονὰς καὶ Ναοὺς.

Ἄρθρον 2.

Μισθώσεις τῶν κτημάτων τούτων γινόμεναι κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου ΓΥΙΔ' καὶ μὴ λήξασαι εἰσέτι διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ, ἀκυρουμένων τῶν ἄνευ

*. Ἐφ. τῆς Κυβερνήσεως Τευχ. Α' 13 Νοεμβρίου. φύλ. 261.

τῶν νομίμων διατυπώσεων συνομολογηθειῶν μισθώσεων ἄνευ δικαιώματος τινος ἀποζημιώσεως τῶν μισθωτῶν.

Τὸ ἐδάφιον 3 τοῦ ἄρθρου 1 καὶ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ κυρουμένου Νομ. Διατάγματος ἀπὸ 4 Νοεμβρίου 1926, ἀκυροῦνται, θεωρούμενα ὡς οὐδέποτε ἰσχύσαντα.

Ἄρθρον 3.

Τὰ ἄρθρα 1 τοῦ ἀπὸ 12 Σεπτεμβρίου 1925 Νομοθ. Διατάγματος καὶ 7 τοῦ ἀπὸ 5 Ἰανουαρίου 1926 ὁμοίου, ὡς ἐτροποποιήθησαν καὶ συνεπληρώθησαν διὰ μεταγενεστέρων διατάξεων, τροποποιοῦνται, προκειμένου περὶ κτημάτων Μονῶν καὶ Ναῶν ἐκποιηθέντων ἀκύρως, ὡς ἑξῆς:

1. Θεωροῦνται αὐτοδικαίως ἄκυροι αἱ ἀπὸ τῆς 1 Ἰανουαρίου 1922 μέχρι 4 Νοεμβρίου 1926 συναφθεῖσαι παρὰ Μονῶν καὶ Ναῶν συμβάσεις ἐκποιήσεως ἀκινήτων ἢ συστάσεως ἐμπραγματῶν δικαίων ἐπ' αὐτῶν ὅσα ἐγένοντο παρὰ τὰς διατάξεις τῶν Νόμων ἢ ἄνευ δημοπρασίας, τὰ δὲ κτήματα, περὶ ὧν αἱ ἀνωτέρω συμβάσεις, ἐπανέρχονται αὐτοδικαίως εἰς τοὺς πρώην κυρίους, νομεῖς οἵονοι νομεῖς αὐτῶν Μονὰς καὶ Ναοὺς, θεωρουμένους ὡς μηδέποτε ἀποβαλόντας τὴν κατοχὴν τῶν κτημάτων τούτων.

2. Ἐν περιπτώσει ἀρνήσεως οἰουδήποτε κατόχου, ὅπως ἀποδόσῃ τὴν κατοχὴν κτήματος ἐπανερχομένου αὐτοδικαίως δυνάμει τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Νομοθ. Διατάγματος εἰς Μονὴν ἢ Ναόν, ἀποφασίζει ἐπὶ αἰτήσῃ τοῦ ενδιαφερομένου εὐαγοῦς οἴκου ὁ Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν τῆς τοποθεσίας τοῦ ἀκινήτου κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἄρθρων 634 καὶ ἐπομένων τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας.

Κατὰ τῆς τοιαύτης ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου ἐπιτίεταται ἔφεσις ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου Ἐφετείου ἐντὸς τριακοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως αὐτῆς, τῶν προθεσμῶν παρατεινομένων λόγῳ ἀποστάσεως.

Ἡ ἔφεσις δὲν ἀναστίλλει τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου.

Ἄρθρον 4.

Αἱ ἐν ἄρθρῳ 3 ἀναφερόμεναι συμβάσεις λογίζονται ἔγκυροι, ἐφ' ὅσον ἐγένοντο κατόπιν δημοπρασίας κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου ΓΥΙΔ'. Ἐὰν ὅμως ἢ διὰ δημοπρασίας ἐκποίησις ἐγένετο μετὰ τὴν 1 Ἰανουαρίου 1924 καὶ τὸ ἐξ αὐτῆς τίμημα ἢ ἀντάλλαγμα εἶνε κατώτερον τοῦ ἡμίσεος τοῦ κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐκποιήσεως δικαίου τοιοῦτου, οἱ ἐκποιήσαντες Μονὴ ἢ Ναὸς δύνανται νὰ ζητήσωσι δι' ἀγωγῆς ἀπὸ τὸν μετ' αὐτῶν συμβληθέντα τὸ κατὰ τὸν χρόνον τῆς συνάψεως τῆς συμβάσεως δίκαιον τίμημα ἢ ἀντάλ-

λαγμα. Ἡ ἀγωγή αὕτη παραγράφεται μετὰ διετίαν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος.

Λογίζονται ἐπίσης ἔγκυροι συμβάσεις ἐκποιήσεως, συναφθεῖσαι παρὰ Μονῶν ἢ Ναῶν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀγροτικοῦ Νόμου καὶ κατὰ τὰς κειμένας ἐκαστοτε διατάξεις, μὴ ἐφαρμοζομένων δι' αὐτὰς τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Ἄρθρον 5.

Αἱ ἐκδοθεῖσαι μέχρι τῆς 10 Νοεμβρίου 1927 ἀποφάσεις τῆς ἐκτελεστικῆς ἐπιτροπῆς τῆς Ἀεροπορικῆς Ἀμύνης, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 3 ἀριθμὸς 2 τοῦ Νομοῦ, Διατάγματος τῆς 4 Νοεμβρίου 1926 περὶ εἰσπραξέως τῆς διαφορᾶς τοῦ τμήματος κτήματος Μονῆς ἢ Ναοῦ ἀπὸ τὸ κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐκποιήσεως δίκαιον τίμημα αὐτοῦ, διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ ἔφ' ὅσον ἐξετελέσθησαν καὶ καθ' ὃ μέρος ἐξετελέσθησαν, πᾶν δὲ ὅ,τι εἰσπραχθῆ δύναμι τοιούτων ἀποφάσεων μέχρι τῆς 15 Ἰουνίου 1927 παραμένει ὑπὲρ τῆς Ἀεροπορικῆς Ἀμύνης, τὸ δὲ εἰσπραχθὲν μετὰ τὴν χρονολογίαν ταύτην ἐπιστρέφεται εἰς τὰς δικαιούχους Μονὰς ἢ Ναοὺς.

Κατὰ τὰ λοιπὰ καὶ διὰ τὰ μὴ εἰσπραχθέντα εἰσέτι ποσὰ αἱ ἀποφάσεις αὐταὶ φέρονται κατόπιν αἰτήσεως τοῦ ἐνδιαφερομένου Ναοῦ ἢ Μονῆς ἐνώπιον τοῦ ἄρμοδιου Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν τῆς τοποθεσίας τοῦ ἀκινήτου, ὅστις κατόπιν ἐρεύνης καὶ βεβιωσέως τῶν ἐν τῇ ἀποφάσει πραγματικῶν περιστατικῶν κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἄρθρων 634 καὶ ἐπόμενα τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας, κηρύσσει ἐκτελεστὰς τὰς ἀποφάσεις ταύτας ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει.

Ἡ ἀπόφασις τοῦ Προέδρου προσωρινὴν ἔχει ἰσχύν μὴ ἀσκοῦσα ἐπιρορὴν εἰς τὴν κυρίαν δίκην περὶ τῆς τοιαύτης διαφορᾶς τοῦ τμήματος.

Ἄρθρον 6.

Ἄπασαι αἱ ὑπὲρ τῆς Ἀεροπορικῆς Ἀμύνης γενόμεναι μεταγραφαὶ κτημάτων Μονῶν καὶ Ναῶν περιελθόντων αὐτῇ δυνάμει τῶν καταργουμένων, ὡς ἄνω, διατάξεων, ἀκυροῦνται ἐξ ὑπαρχῆς δυνάμει τοῦ παρόντος διαγραφομένης τῆς σχετικῆς πράξεως αἰτήσῃ τῶν ἐχόντων ἔννομον πρὸς τοῦτο συμφέρον.

Ἄρθρον 7.

Ἐὰν κτῆμα Μονῆς ἢ Ναοῦ ἐκ τῶν ἀποδιδόμενων αὐτοῖς δυνάμει τῶν ἄνω διατάξεων τοῦ παρόντος ἐπωλήθῃ παρὰ τῆς Ἀεροπορικῆς Ἀμύνης μέχρι τῆς 10 Νοεμβρίου 1927, ὁ πρῶν κύριος αὐτοῦ Ναὸς ἢ Μονὴ λαμβάνει παρὰ τῆς Ἀεροπορικῆς Ἀμύνης τὸ ἐκ τῆς πώλησεως τοῦ κτήματος εἰσπραχθὲν τίμημα, ὁ δὲ ἀγοραστὴς διατηρεῖ πάντα τὰ ἐκ τῆς συμβάσεως μετὰ τῆς Ἀεροπορικῆς Ἀμύνης κτηθέντα δικαιώματα, διατηρουμένων ἐν ἰσχύϊ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ τῶν ὑπὲρ τῆς Ἀεροπορικῆς Ἀμύνης καὶ αὐτοῦ μεταγραφῶν τοῦ κτήματος.

Ἐὰν τοιοῦτον κτῆμα ἐξεμισθώθῃ παρὰ τῆς Ἀεροπορικῆς Ἀμύνης μέχρι τῆς 10 Νοεμβρίου 1927, ἢ μίσθωσις διατηρεῖται ἐν ἰσχύϊ, θεωρουμένης ὡς ληξιάσης τῆς προηγουμένης ὑπὸ τῆς Μονῆς ἢ Ναοῦ συνομολογηθείσης μισθώσεως ἄνευ δικαιώματος τινος ἀποζημιώσεως τοῦ μισθωτοῦ, ὑποκαθίσταται δὲ αὐ-

τοδικαίως εἰς πάντα τὰ δικαιώματα τῆς ἐκμισθωτρίας Ἀεροπορικῆς Ἀμύνης ὁ ἀνακίων τὴν κυριότητα τοῦ κτήματος Ναὸς ἢ Μονὴ, εἰς τὸν ὁποῖον δίδονται πᾶσαι αἱ ὑπὸ τοῦ μισθωτοῦ δοθεῖσαι αἱ τὴν Ἀεροπορικῆν Ἀμύναν ἐγγυήσεις. Τὰ παρὰ τῆς Ἀεροπορικῆς Ἀμύνης εἰσπραχθέντα μέχρι τῆς 15 Ἰουνίου 1927 μισθώματα παραμένουσιν ὑπὲρ αὐτῆς.

Ἄρθρον 8.

1. Ὁ ἀποκτῆσας τὴν κυριότητα ἢ ἐμπράγματος δικαίωμα παρὰ Μονῆς ἢ Ναοῦ, διγίαιε συμβάσεως θεωρουμένης ἀκίρου κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ παρόντος, ὁ καθολικὸς ἢ εἰδικὸς αὐτοῦ διάδοχος ἔχει ἀξίωσιν διὰ τὰς παρ' αὐτοῦ καὶ τῶν δικαιωμάτων τῶν δικαιωμάτων του καταβληθείσας ἀναγκάσις ἢ ἐπιφελεῖς δαπάνας, ἔχων δικαίωμα κατασχέσεως τοῦ κτήματος μέχρι τῆς ἀποδόσεως αὐτῶν. Τὴν κατάσχεσιν, βεβαιουμένων τοιούτων δαπανῶν, ὀφείλει ὁ πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν νὰ ἀναγνωρίσῃ ὑπὲρ τοῦ δικαιούχου, δικάζων ἐπὶ ἀποδόσεως κτήματος εἰς Μονὴν ἢ Ναὸν κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 3 ἀριθμὸς 2. Διὰ τὰς πολυτελεῖς δαπάνας, ὁδευμῖαν ἀξίωσιν ἔχει ὁ καταβαλὼν τοιαύτας, ἔχων μόνον δικαίωμα ἀφαιρέσεως ἐφόσον δὲν βλάπτεται τὸ πρᾶγμα.

2. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἐπιστρεφόμενον κτήματος εἰς Μονὴν ἢ Ναὸν ἀντιτάσσεται κατ' αὐτῶν τὸ δικαίωμα παρακατασχέσεως αὐτοῦ παρὰ τοῦ δικαιούχου ἔνεκεν ἀναγκαιῶν ἢ ἐπιφελῶν δαπανῶν δύναται ὁ κύριος τοῦ κτήματος Ναὸς ἢ Μονὴ δι' αἰτήσεως αὐτοτελοῦς πρὸς τὸν Πρόεδρον τῶν Πρωτοδικῶν τῆς τοποθεσίας τοῦ ἀκινήτου, ἢ καὶ κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ ἄρθρου 3 ἀριθ. 2, νὰ ζητήσῃ τὸν προσδιορισμὸν τῶν δαπανῶν τούτων, ὁ Πρόεδρος δικάζει κατὰ τὰ ἄρθρα 634 καὶ ἐπόμενα Πολιτικῆς Δικονομίας, δύναται δὲ νὰ διατάξῃ πραγματογνωμοσύνην διορίζων ἓνα ἢ τρεῖς πραγματογνώμονας. Ὁ κύριος τοῦ κτήματος Μονὴ ἢ Ναὸς καταθέτων τὸ διὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου ὀρισθησόμενον ποσὸν εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων δύναται νὰ λάβῃ ἀμέσως τὴν κατοχὴν τοῦ ἐπανερχομένου εἰς τὴν κυριότητα αὐτοῦ κτήματος κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ ἄρθρου 3 ἀριθ. 2, ἀνονούτος τοῦ δικαιώματος παρακατασχέσεως τοῦ διακατόχου μετὰ τὴν ὡς ἄνω κατάθεσιν τοῦ ποσοῦ τῶν δαπανῶν. Ἡ ἀπόφασις τοῦ Προέδρου ἔχει προσωρινὴν ἰσχύν, μὴ ἀσκοῦσα ἐπιρορὴν εἰς τὴν κυρίαν δίκην διὰ τὸν προσδιορισμὸν τῶν δαπανῶν τούτων. Ἀμφότεροι οἱ διάδικοι δύνανται δι' ἀγωγῆς νὰ ζητήσωσιν ὁ μὲν Ναὸς ἢ Μονὴ τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ παρ' αὐτῶν ἐπὶ πλεόν καταβληθέντος ποσοῦ δαπανῶν, ὁ δὲ διακατόχος τὸ πρᾶγμα παρ' αὐτοῦ καταβληθὲν ποσόν.

Ἄρθρον 9.

1. Αἱ Μοναὶ ἢ οἱ Ναοὶ εἰς τοὺς ὁποίους ἐπανερχεται κτῆμα κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ παρόντος ὀφείλουσι νὰ καταβάλωσιν εἰς τὴν Ἀεροπορικῆν Ἀμύναν τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 9 τοῦ Νομ. διατάγματος τῆς 4 Νοεμβρίου 1926 ἐπιστραφὲν παρὰ τῆς Ἀεροπορικῆς Ἀμύνης τίμημα εἰς τοὺς ὑπὲρ ὧν αἱ ἐν ἄρθρῳ 3 τοῦ παρόντος ἀναφερόμεναι ἐκποιήσεις.

2. Μη επιστροφέντος τοῦ ἄνω τιμήματος παρὰ τῆς Ἀεροπορικῆς Ἀμύνης αἱ Μοναὶ ἢ οἱ Ναοὶ εἰς τοὺς ὁποίους ἐπανέρχεται αὐτοδικαίως κτῆμα κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ παρόντος ὀφείλουσι νὰ ἐπιστρέψωσι τὸ παρ' αὐτῶν εἰσπραχθέν ποσὸν δυνάμει τῆς ἀκυρωμένης συμβάσεως εἰς τὸν μετ' αὐτῶν συμβληθέντα, τοὺς καθολικοὺς ἢ εἰδικοὺς αὐτοῦ διαδόχους. Ἡ ἀξίωσις αὐτῶν περὶ ἐπιστροφῆς τοῦ τιμήματος δίδει εἰς αὐτοὺς δικαίωμα παρακατασθέντος τοῦ πράγματος μέχρι τῆς καταθέσεως τοῦ τιμήματος παρὰ τῆς Μονῆς ἢ τοῦ Ναοῦ εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων. Τὴν παρακατάσχεσιν ταύτην, μὴ καταθέντος τοῦ τιμήματος, ὀφείλει νὰ ἀναγνωρίσῃ ὁ πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν ὑπὲρ τοῦ δικαιούχου ἐν τῇ ἀποφάσει του.

Ἄρθρον 10.

Ἄν ἐπὶ τοῦ οὕτως ἐπιστρεφόμενου κτήματος ὑπάρχουσιν ἐγγεγραμμένα ὑπὲρ τρίτων ὑποθήκαι ἢ προσημειώσεις κατὰ τοῦ ἀγοράσαντος τὸ κτῆμα ἢ τοῦ ἀποκτήσαντος ἐμπράγματον δικαίωμα παρὰ Μονῆς ἢ Ναοῦ ἢ τῶν καθολικῶν ἢ εἰδικῶν αὐτοῦ διαδόχων αὐτῶν, οὗτοι ἐξαλείφονται ἅμα ἢ Μονῇ ἢ ὁ Ναὸς καταθέσῃ ὑπὲρ τοῦ μετ' αὐτοῦ συμβληθέντος καὶ τῶν ἐνυποθηκῶν δανειστῶν του τὸ κατὰ τὸ ἐδάφιον 1 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου τίμημα, ὡς καὶ τὸ καθορισθὲν διὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου κατὰ τὸ ἄρθρον 8 τοῦ παρόντος ποσὸν δαπανῶν, εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων. Οἱ ἐνυπόθηκοι δανεισταὶ κατὰ τὴν σειρὰν τῆς ἐγγραφῆς αὐτῶν ἔχουσι δικαίωμα προτιμῆσεως ἐπὶ τῶν ποσῶν τούτων, τὴν δὲ διανομὴν αὐτῶν ἐν περιπτώσει ἀμφισβητήσεως διατάσσει ὁ πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν τῆς ὑποθέσεως τοῦ ἀκινήτου διὰ πράξεώς του, διατάσσων ἐπίσης καὶ τὴν ἐξάλειψιν τῶν ὑποθηκῶν τῇ αἰτήσει τοῦ ἐνδιαφερομένου Ναοῦ ἢ Μονῆς.

Ἄρθρον 11.

Κτῆματα Μονῶν ἢ Ναῶν ἀπαλλοτριωθέντα ἀναγκαστικῶς ὑπὲρ οἰκοδομικῶν Συνεταιρισμῶν ἐπαναφέρονται αὐτοδικαίως εἰς τὸν πρώην κύριον Μονὴν ἢ Ναὸν, διαγαφομένον αὐτοδικαίως τῇ αἰτίσει τῆς Μονῆς ἢ τοῦ Ναοῦ τῶν ὑπὲρ τῶν Συνεταιρισμῶν ἢ τρίτων ἢ τῆς Ἀεροπορικῆς Ἀμύνης γενομένων μεταγραφῶν. Ἐπὶ τῶν οὕτως ἀποδιδόμενων ταῖς Μοναῖς ἢ Ναοῖς κτημάτων ἐφαρμόζονται κατ' ἀναλογίαν αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 7, 8, 9 καὶ 10 τοῦ παρόντος διὰ τὴν ἐπιστροφήν τῆς καταβληθείσης ἀποζημιώσεως, τὰς παρὰ τῆς Ἀεροπορικῆς Ἀμύνης γενομένας πωλήσεις τοσούτων κτημάτων, τὰς τυχόν γενομένας ἐπ' αὐτῶν ἀναγκαιῆς καὶ ἐπωφελεῖς δαπάνας καὶ τὰς ἐπὶ τῶν κτημάτων τούτων ὑποθήκας. Ἐν περιπτώσει ἀρνήσεώς τινος ὅπου ἀποδότησιν τὴν κατοχὴν κτήματος ἐφαρμόζεται ἡ διαδικασία τοῦ ἄρθρου 3 ἀριθμὸς 2.

Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου δὲν ἔχουσι ἐφαρμογὴν ἐπὶ κτημάτων ἀπολλοτριωθέντων ἀναγκαστικῶς πρὸς ἀστικὴν ἐγκατάστασιν προσφύγων, ὡς καὶ ὑπὲρ Συνεταιρισμῶν ἀναπήρων πολέμου, μόνον δὲ ὑπὲρ τῶν πράγματι ἀναπήρων μελῶν αὐτῶν καὶ μόνον ἐφόσον ταῦτα κείνται ἐκτὸς τοῦ περιβάλλου Μονῶν ἢ Ναῶν.

Ἄρθρον 12.

Ἐὰν διακάτοχος κτήματος ἐκ τῶν ἐπιστρεφόμενων εἰς Μονὰς ἢ Ναοὺς κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 3 καὶ 11 μετέβηκε δαπάναις αὐτοῦ ἢ τῶν δικαιωπαρῶχων τῶν δικαιωμάτων τὸ ἀκίνητον ἀπὸ οἰκοπεδον εἰς οἰκοδομὴν περαιωθεῖσαν ἢ ἡμιτελῆ μέχρι τῆς 10 Νοεμβρίου 1927 καὶ ἀπὸ ἀγροῦ εἰς μόνιμον φυτεῖαν, οὗτος δύναται νὰ παραμείνῃ κύριος τοῦ κτήματος, ἐκτὸς ἐὰν κείται ἐντὸς περιβάλλου Μονῆς ἢ Ναοῦ, ἀντιτάσσων κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ ἄρθρου 3 ἀριθμὸς 2 τὴν παρ' αὐτοῦ γενομένην μεταβολὴν τοῦ κτήματος καὶ ἐπὶ καταβολῇ παρ' αὐτοῦ εἰς τὴν δικαιοῦχον Μονὴν ἢ Ναὸν τοῦ δικαίου τιμήματος τοῦ κτήματος κατὰ τὸν χρόνον τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 3 πωλήσεως αὐτοῦ ἢ τῆς δικαίας ἀποζημιώσεως κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 11. Περὶ τοῦ ποσοῦ τούτου ἀποφασίζει ὁ πρόεδρος Πρωτοδικῶν, τάσσων τῇ ἀποφάσει του προθεσμίαν οὐχὶ μείζονα τοῦ ἐνὸς ἔτους διὰ τὴν καταβολὴν τῆς διαφορᾶς τοῦ δικαίου τιμήματος ἢ τοῦ ποσοῦ τῆς πραγματικῆς ἀποζημιώσεως ὑπὸ τοῦ ἐπιθυμοῦντος νὰ μὴ ἀφαιρεθῇ παρ' αὐτοῦ ἡ κυριότης τοῦ κτήματος.

Ὁ καταβαλὼν τὴν διαφορὰν ταύτην λογίζεται ὡς οὐδέποτε ἀποβαλὼν τὴν κυριότητα καὶ νομὴν τοῦ κτήματος. Ἡ μὴ καταβολὴ τῆς ἄνω διαφορᾶς ἐντὸς τῆς ὑπὸ τοῦ Προέδρου ταχθείσης προθεσμίας συνεπάγεται τὴν ἀπώλειαν τοῦ δικαιώματος τοῦ διακατόχου ὅπως διατηρήσῃ τὸ κτῆμα, ἐφαρμόζονται ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 8 διὰ τὰς παρ' αὐτοῦ καταβληθείσας ἀναγκαιῆς καὶ ἐπωφελεῖς δαπάνας, καὶ τοῦ ἄρθρου 9 διὰ τὸ παρ' αὐτοῦ καταβληθὲν τίμημα ἢ ποσὸν ἀποζημιώσεως. Ἡ ἀπόφασις τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν, προσωρινῆν ἔχουσα ἰσχύν, δὲν ἐμποδίζει τοὺς διαδίκους τὰ ζητήσασιν διὰ τακτικῆς ἀγωγῆς τὸν ὀριστικὸν καθορισμὸν τοῦ δικαίου τιμήματος ἢ τοῦ πραγματικοῦ ποσοῦ τῆς ἀποζημιώσεως καὶ συνεπῶς τὴν συμπλήρωσιν τοῦ καταβληθέντος ποσοῦ ἢ τὴν ἐπιστροφήν τῶν ἐπὶ πλέον καταβληθέντων.

Ἄρθρον 13.

Καταργοῦνται αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ ἀπὸ 5 Ἰανουαρίου 1927 Νομ. Διατάγματος «περὶ ἀκυρώσεως τῶν διατάξεων τοῦ ἀπὸ 15 Νοεμβρίου 1923 Νομ. Διατάγματος καὶ περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 12 Σεπτεμβρίου 1925 Νομ. Διατάγματος» καὶ τὰ ἄρθρα 1 καὶ 4 τοῦ ἀπὸ 5 Μαΐου 1926 Νομοθ. Διατάγματος «περὶ ἀπαλλοτριώσεως τῶν καταπατουμένων κτημάτων τῶν Ἱερῶν Μονῶν» ὡς ἐτροποποιήθησαν ἢ συμπληρώθησαν διὰ μεταγενεστέρων διατάξεων.

Ἄρθρον 14.

1. Τὰ κτῆματα τῶν Μονῶν ἢ Ναῶν δύναται νὰ διατεθῶσι πρὸς ἀποκατάστασιν ἀκτημόνων καλλιεργητῶν, προσφύγων, καὶ μικρῶν κτηνοτρόφων κατὰ τὰς περὶ ἐκουσίας ἐκποιήσεως διατάξεις τοῦ ἀγροτικού νόμου καὶ κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ὡς πρὸς τὸ τίμημα. Δι' εἰδικοῦ νόμου κανονισθήσονται τὰ περὶ τῆς ἀναγκαστικῆς ἀπαλλο-

τριώσεως εἰς τὸ μέλλον τῶν ἐκκλησιαστικῶν κτημάτων πρὸς ἀποκατάστασιν ἐπίσης προσφύγων ἀκτημόνων καλλιεργητῶν καὶ μικρῶν κτηνοτρόφων. Αἱ μέχρις ὁμοῦ τῆς 10ης Νοεμβρίου ἐ. ἔ. γινόμεναι τοιαῦται κατὰ τὰς διατάξεις τῶν νόμων παραμένουσιν ἰσχυραί.

2. Αἱ ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ὑπὲρ ἑαυτοῦ ἀναγκαστικαὶ ἀπαλλοτριώσεις μοναστηριακῶν γηπέδων ἐπὶ σκοπῷ ἀνεγέρσεως δημοσίων κτιρίων μὴ ἀνεγερθέντων μέχρι σήμερον ἀκυροῦνται, ἐπανερχομένων αὐτοδικαίως τῶν ἀκινήτων τούτων εἰς τὴν κυριότητα τῶν τέως κυρίων αὐτῶν Μονῶν καὶ Ναῶν.

Ἄρθρον 15.

Αἱ ἐγκριτικαὶ ἀποφάσεις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Γενικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου ἐπὶ μισθώσεων πέραν τῆς πεντάετίας καὶ ἐκποίσεως ἀκινήτων ἀξίας ἄνω τῶν 50.000 δραχμῶν κοινοποιῦνται μετὰ προηγουμένην ἐγκρισιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων.

Ἄρθρον 16.

1. Ὡς πρὸς τὰς ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1922 μέχρι τῆς 4 Νοεμβρίου 1926 συναφθείσας παρὰ τοῦ Δημοσίου καὶ τῶν Δήμων συμβάσεις ἐκποίσεως ἀκινήτων ἢ συστάσεως ἐμπροσθέντων δικαίων ἐπ' αὐτῶν, τὰς μὴ γινόμενας κατὰ τὰς διατάξεις τῶν νόμων, ἢ διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 3 ἀριθμὸς 1 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 4 Νοεμβρίου 1926 ἀκυροῦται θεωρουμένη ὡς μηδέποτε ἰσχύσασα.

2. Κυροῦνται ὡς πρὸς τὰς συμβάσεις ταύτας τὰς γινόμενας κατὰ τὰς διατάξεις τῶν νόμων ἢ διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 3 ἀριθ. 2 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 4 Νοεμβρίου 1926.

3. Ὡς πρὸς τὰ κτήματα τῶν κοινοτήτων τὰ μισθθέντα ἢ τὰ ἀκύρωσιν ἐκποιηθέντα ἐφαρμοζονται πᾶσαι αἱ διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 1 μέχρις 23 συμπεριλαμβανομένου, τοῦ πυχρόντος τῆς κυριότητος νομῆς καὶ κατοχῆς τῶν κτημάτων τούτων λογιζομένης ὡς οὐδέποτε ἀφαιρεθείσης ἀπὸ τὴν δικαιοῦχον κοινότητα.

Ἄρθρον 17.

Τὰ ἀρθρα 6 καὶ 7 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 4ης Νοεμβρίου 1925 καταργοῦνται. Ποσά, ἅτινα εἰσέπραξεν ἡ Ἀεροπορικὴ Ἄμυνα κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ ἀρθροῦ 7 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος παραμένουσιν εἰς ὄφελος αὐτῆς.

Ἄρθρον 18.

Τὸ ἀρθρον 8 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 4 Νοεμβρίου 1926 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Γενικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου καθίσταται ἔννεαμελές ὑπὸ τῆς προεδρείαν τοῦ ἐκαστοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθῆνῶν : 1) ἐκ δύο συνοδικῶν ἀρχιερέων, ὁριζομένων ἐν ἀρχῇ ἐκάστης συνοδικῆς περιόδου ὑπὸ τῆς Ἱεραῆς Συνόδου ὁριζούσης ταυτοχρόνως κατὰ τὰ πρεσβεῖα τῆς ἀρχιερωσύνης καὶ τὸν μόνιμον τοῦ προέδρου ἀναπληρωτὴν ἀπόντος ἢ κωλυομένου, 2) τοῦ καθηγητοῦ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαίου ἐν τῷ Καποδιστριακῷ Πανεπιστημίῳ, 3) δύο συμβούλων τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἐκ τῶν προϋπηρετησάντων εἰς τὸν δικαστι-

κὸν κλάδον, ὁριζομένων ὑπὸ τοῦ Σώματος κατ' ἔτος, 4) τοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Ἐπικρατείας παρὰ τῆς Ἱεραῆς Συνόδου, 5) τοῦ Διευθυντοῦ τῶν Θρησκευμάτων παρὰ τῷ ὁμωνύμῳ Ὑπουργεῖῳ ἢ τοῦ νομίμου αὐτοῦ ἀναπληρωτοῦ καὶ 6) τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Γενικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου. Διὰ τὴν ἀπαρίαν καὶ πρὸς λήψιν ἐν γένει ἐγκύρου ἀποφάσεως ἀπαιτεῖται ἡ παρουσία πέντε μελῶν, ἐξ ὧν ἀπαραιτήτως τὰ δύο δέον νὰ ὦσιν Ἀρχιερεῖς.

Ὁ καθηγητὴς τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαίου καὶ οἱ δύο σύμβουλοι τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου λαμβάνουσι 10 μεταλλικὰς δραχμὰς κατὰ συνεδρίαν, μὴ δυναμένας νὰ ὑπερβῶσι μηνσίως τὰς 80 μεταλλικὰς δραχμὰς.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ἡμέτερον Ὑπουργὸν τῆς Παιδείας καὶ τῶν Θρησκευμάτων ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Νομοθετικοῦ Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 13 Νοεμβρίου 1927

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΓΙΩΤΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Ἀλ. Ζαῖμης

Τὰ Μέλη

Α. Μιχαλακόπουλος, Θ. Τσερκεβασίλης, Θ. Νικολοῦδης, Γ. Καφαντάρης, Ν. Βελέντζας, Α. Παπαναστασίου, Μ. Κίρκιος, Α. Μασαράκης, Π. Μερλόπουλος, Α. Μπακάλλημασης.

Ο ΚΩΝΩΨ ΚΑΙ Η ΚΑΜΗΛΟΣ

Ἡ φαρισαϊκὴ κάμηλος.

Ἐν τῇ πρὸς τοὺς φαρισαίους ἐπιτιμητικῇ του ἀποστοφῆ ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ἀπεκάλυπεν αὐτοὺς «ὀδηγοὺς τυφλοῦς, διῶλόντας τὸν κώνωπα, τὴν δὲ κάμηλον καταπίνοντας». Ἡ μομφὴ εἶνε βεβαίως πολὺ σκληρά, ὑπάρχουν ὅμως περιστάσεις, καθ' ἃς ὁ χριστιανὸς διδάσκαλος ἀναγκάζεται νὰ ἴηνε σκληρὸς καὶ ἀμείλικτος. Ὅταν ἔχη πρὸ αὐτοῦ ἀτελείας προερχομένας ἐξ ἀπλῆς ἀγνοίας, ἀδυναμίας καὶ πλάνης, δύναται καὶ ὀφείλει νὰ ἐπιτιμῇ μὲ ἠπιότητα καὶ νὰ ἐπιφέρει τὴν διόρθωσιν μὲ ὑπομονήν. Ὅπου ὅμως ἡ πλάνη ἐρεΐδεται ὄχι ἀπλῶς ἐπὶ ἀνοησίας ἢ ἀγνοίας ἀλλ' ὀλοκληρωτικῶς ἐπὶ ἰλιζονείας καὶ ἀνταρθετικείας καὶ εἶνε ὅλως τυφλὴ καὶ κωφὴ πρὸς οἰανδήποτε ἐπιτίμησιν, τὸ πρᾶγμα διαφέρει πολὺ. Τοιαύτη ἀναντιρροίως ὑπὲρ ἔξεν ἡ περίπτωση τῶν φαρισαίων, καὶ διὰ τοῦτο ἡ κατ' αὐτῶν ἐκσφενδομισθεῖσα μομφὴ τοῦ Σωτῆρος ἦτο πλήρως δεδικαιολογημένη. Ἡμεῖς σήμερον θὰ εἴχομεν χάσει πᾶσαν ὑπομονὴν πληροφοροῦμενοι περὶ ὧν ἐκεῖνων τῶν ἀνοήτων καὶ παραδόξων σοφισμάτων, διὰ τῶν ὁποίων οἱ φαρισαῖοι διέστρεφον πᾶσαν ἀλήθειαν καὶ καθίστων ὅλως διόλου, περιττὰς καὶ τὰς ἀγνωτέρας ἠθικὰς ἀρχάς. Ὁ Χριστὸς μετὰ καταπληκτικῆς ἀκρι-

βείας και θανασιώτατα εξαοκλήρισε και δικαίως κατέκρινε την τοιαύτην μεταχείρισιν των αρχών της θρησκείας, χρησιμοποιήσας πρὸς τοῦτο κοινήν λαϊκὴν ῥῆσιν. Ὑπὸ τοῦ λευίτικοῦ νόμου καὶ ὁ κώνωψ και ἡ κάμηλος κατετάσσοντο εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν ἀκαθάρτων. Οὕτω ἡ σύγκρισις θανασιώως ἐπεγορεύειν αὐτὴν τὴν οὐσίαν τῆς πράξεως, δηλαδὴ τὴν δυσανάλογον ἐπιμονὴν εἰς ἀσήμαντα πρῶγματα και τὴν παραμέλησιν τῶν οὐσιωδῶν και τῶν πραγματικῶς σπουδαίων προκειμένων περὶ τῆς θρησκείας. «Ὅθαι ὑμῖν, γραμματεῖς και φαρισαῖοι ἐποικριταί, ὅτι ἀποδεκατοῦτε τὸ ἡδύοσμον, καὶ τὸ ἄνηθον, καὶ τὸ κύμνον και ἀφήκατε τὰ βαρύτερα τοῦ νόμου, τὴν κρίσιν, και τὸν ἔλεον, και τὴν πίστιν». Ἐφ' ὅσον ἡ ἠθικὴ θὰ ἔχη βαρύτερά τινα μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων, διδασκαλία και πράξις παρόμοια πρὸς τὰς φαρισαϊκὰς θὰ εἶνε πάντοτε ἀντικείμενον τῆς αὐστηροτέρας κατακρίσεως.

Ὁ σύγχρονος ἀγνωστικισμός.

Εἶνε ὁμως ἐκκλησιαστικὸν ὅτι ὀρισμένα ἀτέλεια τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως ἐπαναλαμβάνονται μετ' ἐπιμονῆς ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν. Τὰ πνευματικὰ τέκνα τοῦ φαρισαϊσμοῦ ἀπ. δεικνύοντα και σήμερον ἀνεξολόθηρευτα. Ἐν αὐτῇ τῇ χριστιανικῇ Ἐκκλησίᾳ πάντοτε ὑπῆρχον ἀρκετοὶ ἄξιοι τῆς σκληρᾶς τοῦ Χριστοῦ μομφῆς. Ὑπάρχουσιν ὁμως λόγοι ἐπ. ρεκεῖς νὰ πιστευέται, ὅτι ὁ φαρισαϊσμός ἐνταῦθα ὀριστικῶς μειοῦται βαθμηδόν, ἡ δὲ πνευματικὴ του ἐπόστασις ἐπὶ μᾶλλον και μᾶλλον ἀποβαίνει κατὰληπτή. Διὰ τοῦτο δυνάμεθα ἡσυχῶς νὰ στρέψωμεν ὅλην ἡμῶν τὴν προσοχὴν ἔξω τῶν ὀρίων τῆς Ἐκκλησίας, ὅπου και σήμερον ἀκόμη, ἢ, μᾶλλον, σήμερον εἶπερ ποτ' ἄλλοτε, πρυτανεύει ἡ πολιτικὴ τοῦ φαρισαϊσμοῦ. Ἐν συγκρίσει ὁμως πρὸς τὸν τελευταῖον ἡ σημερινὴ πρὸς τὴν θρησκείαν σχέσις θὰ ἡδύνατο νὰ ἀπεκλήθη μᾶλλον «φιλισταϊσμός», διότι διαρκῶς οὗτος ἀπειλεῖ τὴν χριστιανικὴν ἀλήθειαν «ἔξωθεν» καθ' ὅσον τρόπον και οἱ ἀρχαῖοι Φιλισταῖοι τὸν Ἰσραηλιτικὸν λαόν. Διὰ τοὺς συγχρόνους μας ὁμως καταήπιότερα και γνωριμωτέρα θὰ ἦτο ἄλλη ὀνομασία των, διὰ τῆς ὁποίας χαρακτηρίζεται ἡ νέα αὐτὴ πρὸς τὴν θρησκείαν σχέσις· ἦτοι κυριολεκτικώτερον αὐτὴ θὰ ἡδύνατο νὰ χαρακτηρισθῆ ὡς «ἀγνωστικισμός».

Ἡ τιμία ἀμφιβολία.

Ἡ προσηγορία αὕτη εἶνε ὅλων διόλου ἀπιλλυμένη πείσης ὑποκειμένης τάσεως, νὰ εὐψὴ δηλ. σκιάν εἰς τὸν ἠθικὸν χαρακτήρι τοῦ ἀσμενιζομένου εἰς τὸν ἀγνωστικισμόν, ἀναντιρρήτως δὲ ἀρμόζει πολὺ περισσότερο εἰς τοὺς συγχρόνους ἀπίστους. Εἶνε δύ-

σκολόν νὰ δεχθῆ τις, ὅτι σήμερον ὑπάρχουν τοιοῦτοι ἐπέρμαχοι τοῦ Χριστιανισμοῦ, οἱ ὅποιοι νὰ ἐβεβαίουν δημοσίᾳ ὅτι ἡ ἀνεπίορκεια τῆς πίστεως ἐξάπαντος προϋποθέτει ἠθικὴν διαφθοράν, ἢ οἱ ὅποιοι νὰ ἐταῦτιζον τὴν ἀμφιβολίαν και τὴν ἠθικὴν. Εἶνε ἀδύνατον νὰ ἀρνηθῆ τις τὸ γεγονός ὅτι ἡ οὕτω καλομένη «τιμία ἀμφιβολία» διαδίδεται ὀλονὲν και ἐντὸς και ἐκτὸς τῶν κόλπων τοῦ Χριστιανισμοῦ. Οἱ οὕτως εἰλικρινῶς ἀμφιβάλλοντες, ὡς ἄνθρωποι τίμοιοι, εἶνε ἄξιοι τῆς βαρυτάτης συμπαιθείας πάντων τῶν ὀμ. λογητῶν τῆς ἀληθείας τοῦ Χριστοῦ. Ἐφ' ὅσον δὲ ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν ἀξάνεται, εἶνε ἄναγκορητον ὅτι οἱ ἀπολογηταί τοῦ Χριστιανισμοῦ δεόν νὰ ἀντιμετωπίζουσι τὰς διευτυπομένας ἀμφιβολίας μετὰ πείσης τῆς δυνατῆς εἰλικρινείας και ὑπομονῆς. Ἐξάστη νέα γενεὰ εἰσφέρει τὴν συμβολὴν τῆς εἰς τὸν διανοητικὸν πολιτισμόν τελειοποιούσα αὐτόν· οὕτω και οἱ ἐπέρμαχοι τῆς πίστεως ὀφείλουσι νὰ ἀναθεωρῶσι πάντοτε τὴν ἀπολογητικὴν των ὀπλοθήκην, και νὰ μὴ χύνωσι δάκρυα εἰς μάτην διὰ τὴν ἀπολεσθεῖσαν θρησκευτικὴν ψυχικὴν ἡσυχίαν. Κατὰ τὸν ἀπόστολον τῶν ἐθνῶν, ὁ Χριστιανισμός ἀπαιτεῖ παρ' ἡμῶν «λογικὴν λαορείαν»· θεολόγος δὲ τις τῶν νεωτέρων ὀρθῶς εἶπεν, ὅτι «ὁ ἄνθρωπος μετὰ πάθος ἐπιθυμεῖ νὰ εἶνε ὄν θρησκευτικὸν και λογικόν· ἐὰν δ' ἡ ἔξωθὴ δὲν ἦνε τὸ συναμφοτέρον, εἶνε μηδέν».

Εἶνε λοιπὸν ὅλων ἀνωφελὲς διὰ τοὺς πιστοὺς νὰ ἀρνῶνται ἢ τὴν ὑπαρξίν τῆς ἀπιστίας ἢ τὸν σοβαρὸν χαρακτήρι τῆς σήμερον. Ἀπ' ἐναντίας ἀποβαίνει ὀσημέρα ἐπὶ μᾶλλον ἐπιτακτικώτερα ἡ ὀρθὴ ἐκτίμησις τῆς σοβαρότητος τῆς καταστάσεως και ἡ ἐξ αὐτῆς διέξοδος.

Ἡ κάμηλος τῆς συγχρόνου ἀπιστίας.

Συγχρόνως ὁμως δεόν ἐπιμόνως νὰ καταπολεμηθῆ ἡ ὅσον εὐφρέως διαδιδόμενη τάσις ἐκείνη, ἡ ὁποία ἄλλοτε μὲν ἐμφανίζεται ὡς ὀιονεὶ ἐκλεπτυσμένος τις ἀγνωστικισμός, ἄλλοτε δὲ ὑπὸ τὴν μορφήν τοῦ ἀγροικότερου ὀρθολογισμοῦ. Οἰαδήποτε ἂν ἦνε ἡ ἔξωτερικὴ τῆς ἀπιστίας ταύτης μορφή, ἡ οὐσία τῆς εἶνε πάντοτε ἡ αὐτῆ. Οὐχὶ ἀπαξ και ἐπιμόνως ἀκούεται, ὅτι σήμερον μετὰ τῆς χριστιανικῆς πίστεως συνδέονται τόσον πολυάριθμοι και ποικίλοι ἀμφιβολία και διδασκαλία, ὅστε νὰ ἦνε συγκεχωρημένος εἰς τὸν σύγχρονον ἄνθρωπον ὀ μόνον ὁ δισταγμός νὰ καταστῆ μέλος τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλὰ και ὁ πλήρης σκεπτικισμός του. Οὕτω δὲ ὀσεὶ θὰ ἔπρεπε νὰ συμπερανθῆ, ὅτι ἡ καλλιτέρα ἐκ πασῶν τῶν θρησκευτικῶν δυσκολιῶν διέξοδος θὰ ἦτο ἢ νὰ ἐγκαταλίπη πάσαν πίστιν εἰς τὴς χριστιανικὰς ἀληθείας, ἢ τοῦ-

λάχιστον, να γείνη αγνωστικιστής.

Ἀκριβῶς κατὰ τῆς τοιαύτης τοῦ πράγματος ἐκδοχῆς δέον νὰ ἀντιταχθῇ ἀπεριόριστος πρόκλησις. Ἐὰν ἀφήσωμεν κατὰ μέρος πᾶσαν μομφὴν τῆς ἀπιστίας ἐπὶ ἠθικῇ διαφθορᾷ, ἐὰν δῆλα δὴ ἀποδώσωμεν τὴν ἀπιστίαν εἰς ἐλατήρια ἠθικὰ καὶ τίμια, καὶ πάλιν θὰ ἀπέμενον ἱκανοὶ ἀποχρῶντες λόγοι νὰ ἐφαρμοσθῇ καὶ ἐπὶ τῶν οὕτως ἀπιστούντων τοῦ συγχρόνου σκεπτικισμοῦ ἢ μομφῇ τοῦ Χριστοῦ ἐκείνη, τὴν ὁποίαν ἀπηθήνευε πρὸς τοὺς «αἰρησαίους» ὅτι, δῆλα δὴ, καὶ οἱ σύγχρονοι ἄπιστοι, ὡς οἱ παλαιὸι φουρισαῖοι, «διϋλίζουσι τὸν κῶνωπα, τὴν δὲ κίβηλον καταπίνοισι». Ἄλλαις λέξεσιν, ὁσαυδήποτε καὶ οἰαδίηποτε γὰρ ἦνε αἱ δυσκολίαι, αἱ συνυφασμένα πρὸς τὴν ἀποδοχὴν τῆς χριστιανικῆς πίστεως, αἱ δυσκολίαι τῆς ἀπιστίας εἶνε καὶ περισσότεραι καὶ μεγαλειότεραι. Εἶνε δυνατόν ἐν τῇ ὁδῷ τῆς πίστεως νὰ ὑπάρχωσι πολὺ σπουδαῖα κωλύματα· ἀλλ' ἐν τῇ ὁδῷ τῆς ἀπιστίας ὑπάρχουν ἐμπόδια κυριολεκτικῶς ὡς ἀνυπερβλητά. Ἐὰν τὸν Χριστιανισμὸν ἀρνοῦνται ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι τὰ θαύματά του φαίνονται ἀτίθινα, δέον νὰ λεχθῇ ὅτι τὰ θαύματα, δι' ὧν ἡ ἀπιστία εἶνε «ἠναγκασμένη» νὰ τὰ ὑποκαταστήσῃ, εἶνε ἀσυγκρίτως ἀπιθανώτερα ποιοτικῶς τε καὶ ποσοτικῶς. Τοιοῦτοτρόπως, ἐὰν πρὸς ἀπόκτησιν πεποιθήσεων δέον νὰ τεθῇ ὡς ἀρχὴ λογικὴ τὸ ὅτι ἡ ἡμετέρα διάνοια ὀφείλει νὰ προτιμᾷ τὴν ὁδὸν τῶν ὀλιγωτέρων δυσκολιῶν, τὸ ἀποτέλεσμα θὰ ἦνε ὅτι ἡ πρὸς τοὺς ἀπίστους πρότασις μας νὰ δεχθῶσι τὴν χριστιανικὴν πίστιν ἐπὶ τῇ βίαιᾳ ταύτης τῆς ἀρχῆς, εἶνε καὶ λογικὴ καὶ νόμιμος. Αὐτοὶ οἱ ἴδιοι ὡς δικαιολογίαν τῆς ἀρνήσεως τῆς προσκλήσεώς μας καὶ τῆς μετ' ἡμῶν τῶν χριστιανῶν ἀσυμφωνίας φέρουσι τὴν ὑπαρξίν δυσκολιῶν ἐν τῇ χριστιανικῇ πίστει. Ἀκριβῶς λοιπὸν ἡ ἀπόδειξις τῶν ἡσσόνων ἐν ταύτῃ δυσκολιῶν καὶ τῶν ἐν τῇ ἀπιστίᾳ μειζόνων θὰ ἔπρεπε νὰ χρησιμεύσῃ εἰς αὐτοὺς ὡς ἀποχρῶν λόγος τῆς ἀποδοχῆς τῆς εἰς τὴν ἡμετέραν πίστιν προσκλήσεως, διότι ἡ ἀρνήσις των θὰ καθίστα αὐτοὺς θύματα μεγαλειτέρων δυσκολιῶν.

Ἄλλὰ περισσότερα περὶ τῶν δυσκολιῶν τούτων εἰς τὸ ἐπόμενον.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΛΗ

Κοινωνιολογικὴ μόρφωσις.

Πολὺς λόγος γίνεται κατ' αὐτὰς ἐν τῷ ἡμερησίῳ τύπῳ, ἐξ ἀφορμῆς τῆς ἐπ' ἐσχάτων παρ' ἡμῖν ἀνακινήσεως τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ ζητήματος, περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς εἰσαγωγῆς εἰς τὰ μαθήματα τῶν σχολῶν τῆς μέσης ἐκπαιδεύσεως παντὸς τύπου, μαθημάτων περὶ

ΚΥΡΙΑΚΟΔΡΟΜΙΟΝ

	Ἡμερομηνία	Κυριακαὶ Εὐαγγελίων	Κυριακαὶ Ἀποστόλων	Ἑορταζόμενα	
				Ἑορτά	Ἦχοι
ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ	4	Κυρ. Γ' Λουκᾶ	Ἀγ. Βασίλειος	Γ'	πλ δ
	11	Κυρ. ΙΑ' Λουκᾶ (Προλατόρων)	Κυριακὴ ΚΘ' (Προλατόρων)	Δ'	'α
	18	Κυριακ. πρὸ τῆς Χριστοῦ γεννήσεως	Κυρ. πρὸ τῆς Χριστοῦ γεννήσεως	Ε'	β'
	25	ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΗΝ	ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΗΝ	—	—

τῶν γενικῶν ἀρχῶν τῆς κοινωνιολογίας. Βεβαίως εἶνε ἐπικαιρὸς, μάλιστα σήμερον, ἢ εἰς τὸ πρόγραμμα τῶν σχολῶν εἰσαγωγὴ μαθημάτων σπουδαζόντων τὸν ἄνθρωπον καὶ ὡς κοινωνικὸν ὄν, ὡς μέλος τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου καὶ διδασκόντων τὰ καθήκοντα τῶν ἀτόμων ὡς κοινωνικῶν μονάδων, καθήκοντα βασιζόμενα εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς ἀμοιβαίας ἀγάπης. Καὶ ἄλλοτε ἀπὸ τῆς στήλης ταύτης παρετηρήθη ὅτι ἡ μόρφωσις τῶν ἑλληνοπαίδων ὑστερεῖ κατὰ ἀπὸ πολλῶν μὲν ἄλλων ἐπόψεων, μάλιστα δὲ ὡς πολιτῶν καὶ ὡς μελῶν τῆς κοινωνίας. Ἐν πρᾶγμα μόνον ὀφείλομεν νὰ τομίσωμεν: τὴν προσοχὴν εἰς τὴν ἀπὸ τοῦδε παρατηρουμένην τάσιν τῆς καθαρῶς ἐγωϊστικῆς ἐρμηνείας τῶν κοινωνικῶν ἀρχῶν. Δὲν εἶνε βεβαίως ὅλως ἄσχετος πρὸς τινὰς ἰδιοτελεῖς σκέψεις ἢ ἔννοια τῆς ἀμοιβαιότητος ἐν τῷ κοινωνικῷ συνόλῳ, δὲν λησμονοῦμεν δὲ ὅτι αὐτὸς ὁ Κύριος εἶπεν ὅτι «καθὼς θέλετε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι, καὶ ὑμεῖς ποιεῖτε αὐτοῖς ὁμοίως». Ἄλλ' ὡς ἡ ρῆσις τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ αὕτη δὲν ἔχει τὴν ἀφετηρίαν της ἐκ τοῦ ἀτομικοῦ ἐγωϊσμοῦ, οὕτω καὶ ἡ κοινωνικὴ τῶν ἑλληνοπαίδων παιδεύσις δὲν πρέπει νὰ ὀρμάται ἀπὸ τῆς ἐσφαλμένης ἀρχῆς ὅτι ἡ ἀξία τῆς ἠθικῆς ἀρχῆς τῆς ἀμοιβαίας ἐξυπηρετήσεως ἐν τῇ κοινωνίᾳ ἐγκείται εἰς τὸ ὅτι ἕκαστος εὐρίσκει ἐν τῇ ἐφαρμογῇ της τὴν ἰδικήν του ἐξασφάλισιν, ἀλλὰ νὰ ἐρείδεται ἐπὶ τῆς χριστιανικῆς φιλανθρωποῦ ἀγάπης τῆς κατ' ἐξοχὴν ἀνιδιοτελοῦς. Μόνη ἡ χριστιανικὴ ἀγάπη γνωρίζει τὴν θυσίαν ὑπὲρ τοῦ πλησίον καὶ μόνον ἐπὶ τῆς κοινωνικῆς ἀρχῆς τῆς χριστιανικῆς αὐτοθυσίας δύναται νὰ πηχθῇ, νὰ συντηρηθῇ καὶ νὰ προάγῃται ἡ ἀληθὴς ἀνθρωπίνη κοινωνία.

Ὁ κοινὸς παλμός.

Ὁ ἐμπορικὸς κόσμος δὲν ἔμεινεν ἀδιάφορος καὶ ἀπέναντι τοῦ ἐπ' ἐσχάτων ἀνακηθέντος ἐκπαιδευτικοῦ ζητήματος. Τὸ Συμβούλιον τῆς Πανεμπορικῆς Ἐνώσεως, ὡς ἐντολοδόχος τῶν ἀπανταχοῦ τῆς χώρας ἐμπορικῶν ὀργανώσεων, πρὸς τούτους δὲ ὁ Ἐμπορικὸς Σύλλογος Ἀθηνῶν καὶ ὁ Σύλλογος τῶν ἑμπα

ροῦπαλλήλων τῆς πρωτευούσης ἀπὸ κοινοῦ προέβησαν εἰς διαβήματα ἔντονα παρὰ τῇ Κυβερνησει περὶ περιφρουρήσεως τῶν ἐννοιῶν τῆς θρησκείας καὶ τῆς ἠθικῆς, ὡς καὶ τῆς πατρίδος καὶ τῆς γλώσσης, δι' ὧν ἐπὶ αἰῶνας ἐγαλουχήθη ἡ ἑλληνικὴ ψυχὴ καὶ ἐστηρίχθησαν αἱ λαμπραὶ ἑλληνικαὶ παραδόσεις. Οὕτω θέλομεν τὸν λαὸν συγκινούμενον ὡσαύτως προσβάλλονται αἱ βάσεις τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν ζωῆς καὶ δίδοντα νὰ ἐννοήσῃ ὅτι οὐδὲν ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως του δύναται νὰ καταπραχθῇ τὸ ἀπάδον πρὸς τὴν ὑγίαν τῆς ὑγιούς μερίδος ἀντίληψιν.

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἡ Ἀ. Ἱερά Σύνοδος κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς παρελθούσης Τρίτης ἀπεφάσισεν ὅπως διαιτηρηθῇ πρὸς τὴν Κυβερνησιν διὰ τὴν νέαν σύνθεσιν τοῦ Δ. Συμβουλίου τοῦ Γεν. Ἐκκλῆσ. Ταμείου, δι' ἧς τὰ λαϊκὰ μέλη καθίστανται διπλάσια τῶν ἀρχιερατικῶν μελῶν καὶ νὰ ζητήσῃ τὴν διόρθωσιν τοῦ πράγματος, Προβάσα δὲ εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν ἀρχιερατικῶν μελῶν ὥρισε συμφώνως τῷ Νομ. Διατάγματι τὸν μὲν Σεβ. Μητροπολίτην Πατρῶν Ἀντώνιον μόνιμον τοῦ Μακ. Προέδρου ἀναπληρωτὴν, τακτικὰ δὲ μέλη τοὺς Σεβ. Μητροπολίτας Δημητριάδος Γερμανόν καὶ Μονεμβασίας καὶ Λακεδαιμόνος Γερμανόν.

— Κατὰ τὴν αὐτὴν συνεδρίαν σενεζήτησεν ἡ Ἱ. Σύνοδος διὰ μακρῶν τὴν διοργάνωσιν τοῦ κήρυγματος κατὰ τῶν ἀθεϊστικῶν καὶ ἀνατρεπτικῶν ἰδεῶν, ἀποφασίσασα ὀριστικῶς ὅπως ἀναθέσῃ τὴν διεύθυνσιν αὐτοῦ εἰς τὸν κ. Μιχαὴλ Γαλανόν, εἰς ὃν καὶ ἀπένευμε τὸν τίτλον «*Διδασκάλου τοῦ Εὐαγγελίου*». Ὡσαύτως συνεζητήθη ὑπ' αὐτῆς ὁ τρόπος καθ' ὃν δύναται ν' ἀναπτυχθῇ καὶ τὸ γραπτὸν κήρυγμα διὰ καταλλήλων δημοσιευμάτων, κατηρτίσθη δ' ἐπιτροπὴ ἐκ τοῦ Μακ. Προέδρου καὶ τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Μονεμβασίας καὶ Λακεδαιμόνος καὶ Ναυπακτίας καὶ Ἐδουτανίας ὅπως μελετήσῃ τὰ τῆς διοργανώσεως αὐτῆς καὶ τὴν ἴδρυσιν Ἐκκλησιαστικοῦ Τυπογραφείου.

— Κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς Πέμπτης ἐξελέγη μέλος τακτικόν, ἐκτὸς τοῦ Μακ. Προέδρου, διὰ τὸν καταρτισμὸν τοῦ Ἀνωτέρου Ἐκκλησιαστικοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Σύρου, ἀναπληρωτικὰ δὲ μέλη οἱ Σεβ. Μητροπολίται Πατρῶν καὶ Μονεμβασίας καὶ Λακεδαιμόνος.

— Κατὰ τὴν αὐτὴν συνεδρίαν συνεζητήθη διὰ μακρῶν τὸ ζήτημα τῆς πληρώσεως τῆς χηρευούσης Μητροπόλεως Λευκάδος ἀπεφασίσθη δὲ ἡ ἀναβολὴ τῆς πληρώσεως αὐτῆς.

— Ὡσαύτως συνεζητήθησαν κατ' ἀρχὴν τρεῖς μηνύσεις τοῦ κ. Δημ. Βασιλοπούλου κατὰ τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου ὡς ἐν τινι διαλέξει ὑπεστηρίξαντος δῆθεν (πρὸ *ἐνδεκαετίας*!) τὸν ἐκ συγκοπῆς τῆς καρδίας ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ θάνατον τοῦ Κυρίου, ὡς χειροτονήσαντος τὸν ἀρχιμ. Παρθένιον Πολάκην καὶ προχειρίσαντος (πρὸ *τετραετίας*) εἰς ἀρχιμανδρίτην τὸν μακαρίτην Θεόδωρον Λογοθέτην, ὑπερο-

γδοκοντούτῃ τότε ὄντα, καὶ διὰ τινὰς κεκαλυμένους γάμους, τελεσθέντας ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ. Καὶ ἡ μὲν περὶ γάμων μὴνυσις ἀπεφασίσθη ὅπως ἐξετασθῇ, κατὰ πλειοψηφίαν, ψηφίσαντος καὶ τοῦ Μακ. Προέδρου ὑπὲρ τῆς ἐξετάσεως. Παρεπέμφθη δὲ αὐτὴ εἰς τὸν Σεβ. Μητροπολίτην Πατρῶν. Αἱ δὲ λοιπαὶ δύο μηνύσεις ὡς τύποις καὶ οὐσίᾳ ἀβάσιμοι παμψηφεί ἀπερρίφθησαν, ἡ μὲν περὶ τοῦ τρόπου τοῦ ἐκουσίου θανάτου τοῦ Σωτῆρος διότι πρὸ ἐτῶν ἤδη καὶ ἐπανειλημμένως ἡ Ἱερά Σύνοδος ἀπήλλαξε τὸν τότε Ἀρχιμανδρίτην νῦν δὲ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπον πάσης κατηγορίας ἡ δὲ περὶ χειροτονίας καὶ προχειρίσεως τῶν ἐν λόγῳ κληρικῶν, διότι οὐδεμία κατὰ τούτων ὑφίστατο ἐκκρεμῆς καταγγελία ἢ καταδικαστικὴ ἀπόφασις, εἶχε δὲ ζητηθῆ παρὰ τοῦ Μακ. Προέδ. καὶ σχετικὴ ἔγκρισις τῆς τότε Ἱ. Συνόδου διὰ τὴν χειροτονίαν.

— Κατὰ τὴν αὐτὴν συνεδρίαν μετὰ μεσημβρίαν ἐξεδικάσθησαν αἱ ὑποθέσεις τοῦ ἱερέως Ἰωάννου Λάδου, τῆς Μητροπόλεως Ἀργῆς, διὰ σκάνδαλον καταδικασθέντος εἰς δίμηνον ἀργίαν, καὶ τοῦ ἱερέως Γεοργίου Καρακατσάνη τῆς Μητροπόλεως Κορινθίας καταδικασθέντος εἰς ἰσόβιον ἀργίαν διὰ βαρύτατον σκάνδαλον.

— Εἰς ἀπάντησιν σχετικοῦ ἐρωτήματος τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου ἡ Ἱερά Κοινότης τοῦ Ἁγίου Ὄρους διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 371 καὶ ἀπὸ 7 Νοεμβρίου ἐν. ἔ. ἐγγράφου αὐτῆς διαβιβάσει ἐγγράφον τῆς Ἱεράς Μονῆς Μεγάλης Λαύρας (ἀπὸ 26 Ὀκτωβρίου ἐν. ἔ. καὶ ὑπ' ἀριθ. 704) πληροφοροῦσης ὅτι ὁ διαβόητος Ἀρσένιος Cottea εἶναι *Ρωμοῦνος* τὴν καταγωγὴν, διαγραφῆς ἐκ τῆς Μονῆς ταύτης, εἰς ἣν ἀρχικῶς ἀνήκεν καὶ ἦν ἐγκατέλειπεν, ἐλθὼν εἰς Ἀθήνας, ὅτι δὲ ὑπὸ δύο ἐξ Ἀθηναίων μεταβάντων εἰς Ἁγιον Ὄρος «*ζηλωτῶν*» ἐπήχθη «*Σύλλογος Ἁγιορειτῶν Ζηλωτῶν*», ὅστις ὅμως μετὰ μικρὸν διελύθη, τῇ ἐνεργείᾳ τῆς Ἱεράς Κοινότητος. Αὕτη δ' ἐν τῷ ἐγγράφῳ αὐτῆς παρακαλεῖ τὴν Α. Μακαριότητα «*ὅπως εὐαρεστογένη ἐφαρμόσῃ ἅπαντα τὰ ἐνδεικνύμενα μέτρα κατὰ τῶν τοιοῦτων ἀγυρτῶν τῆς θρησκείας ἡμῶν καὶ ἀνταρτῶν τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ καθεστῶτος, πρὸς ἐπίρροσιν τῶν κατ' αὐτῶν ἀποφάσεων τῆς Ἱεράς Κοινότητος καὶ περισώσῃ τοῦ γοήτρου καθόλου τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Ἁγιωνύμου ἡμῶν Τόπου, οὕτως ἀσεβῶς ὑπ' αὐτῶν δαπομπενομένου*».

— Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς κ. Ἐμμανουὴλ Φαρλέκας ὑπέβαλε διὰ τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου τῇ Ἱερά Συνόδῳ σχέδιον *Κυριακοδρομίου* τοῦ ἔτους 1928, ὅπερ καὶ ἐνεκρίθη.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ζωηροτάτη κίνησις παρατηρεῖται μετὰ τῶν ἐν Ἀμερικῇ ὁμογενῶν περὶ τὴν καλλιέργειαν τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων καὶ περὶ πάν ὅτι ἀφορᾷ εἰς τὴν ἐν τῇ ξένῃ διατήρησιν τῆς θρησκείας καὶ τοῦ ἐθνισμοῦ τῶν ἐκεῖ ἐγκατεστημένων ἑλλήνων μεταναστῶν. Ἐπίσης ὁ ὑπὲρ τοῦ Σανατορίου τῶν ἀσθενῶν ἀπομάχων «*ἡ Μάννα*» ἔρανος συνεχίζεται μετὰ σπουδαίων ἀποτελεσμάτων καὶ ἐν μεγάλῳ ἐνθουσιασμῷ τῇ πρωτοβουλίᾳ τῶν ἐν Ἀμερικῇ ἑλληνικῶν ὁργανώσεων.

ΔΗΜΟΠΡΑΞΙΑΙ

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ξενιάς Προκηρύττει ὅτι: ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐκποίησεως 10 τράγοι καὶ 10 αἴγες ἐκ τοῦ αἰγολοιμνίου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ξενιάς συμφώνως πρὸς τοὺς ὄρους καὶ ὑποχρεώσεις ταυταριθμοῦ συγγραφῆς, ἧς ἀντίγραφα κατατεθήσονται ἐν τε τῷ γραφείῳ τοῦ Συμβολαιογράφου Ἀλμυροῦ Βασιλ. Περδίκη καὶ τῆς Μονῆς Ξενιάς. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν Ἀλμυρῷ τῇ 27ῃ Νοεμβρίου ἐ. ἔ. ἡμέρα Κυριακῇ ἐν τῷ συνήθει τόπῳ τῶν δημοπρασιῶν ἀπὸ τῆς 10ῆς μέχρι τῆς 12ῆς ὥρας τῆς μεσημβρίας ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Ἀλμυροῦ Βασιλ. Περδίκη ἢ τοῦ νομίμου αὐτοῦ ἀναπληρωτοῦ καὶ ἀντιπροσώπου τῆς Μονῆς.

Πρώτη προσφορά ὀρίζεται τὸ ποσὸν δραχ. 6.500 συνολικῶς. Ἴνα γίνῃ τις δεκτὸς εἰς τὴν προκειμένην δημοπρασίαν δεόν νὰ παρουσιάσῃ ἀπόδειξιν ὅτι κατέβαλε δι' ἐγγυοδοσίαν ἐν Δημοσίῳ Ταμείῳ ἢ ἐν τῷ Καταστήματι ἢ Ὑποκαταστήματι τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ἢ νὰ καταθέσῃ εἰς τοὺς διενεργούντας τὴν δημοπρασίαν ποσὸν ἴσον πρὸς τὸ 1/5 τῆς ἀξίας τῶν ἐκποιουμένων ζώων ἄλλως εἶναι ἀπαράδεκτος, ὡς ἀπαράδεκτος τυγχάνει καὶ πᾶσα δι' ἀναφορὰς προσφορά ἀνευ ἐγγυοδοσίας. Ἐν Ἱ. Μονῇ Ξενιάς τῇ 27ῃ δ)βρίου 1927.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ξενιάς Προκηρύττει ὅτι: ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν τριετοῦς ἐνοικιάσεως τὰ ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ χωρίου Κωφοὶ κτήματα τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ξενιάς συμφώνως πρὸς τοὺς ὄρους ταυταριθμοῦ συγγραφῆς ὑποχρεώσεων, ἧς ἀντίγραφα κατατεθήσονται ἐν τε τῷ γραφείῳ τῆς Κοινότητος Ἀλμυροῦ καὶ τῆς Μονῆς Ξενιάς. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν Ἀλμυρῷ τῇ 27ῃ Νοβρίου 1927 ἡμέρα Κυριακῇ ἐν τῷ συνήθει τόπῳ τῶν δημοπρασιῶν ἀπὸ τῆς 10ῆς μέχρι τῆς 12ῆς ὥρας τῆς μεσημβρίας ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Ἀλμυροῦ Β. Περδίκη, Οἰκονομ. Ἐφόρου Ἀλμυροῦ ἢ τῶν νομίμων αὐτῶν ἀναπληρωτῶν καὶ ἀντιπροσώπων τῆς Μονῆς. Πρώτη προσφορά ὀρίζεται τὸ ποσὸν δραχ. 1200 ἐτησίως. Ἴνα γίνῃ τις δεκτὸς εἰς τὴν προκειμένην δημοπρασίαν δεόν νὰ παρουσιάσῃ ἀπόδειξιν ὅτι κατέβαλε δι' ἐγγυοδοσίαν ἐν Δημοσίῳ Ταμείῳ ἢ ἐν τῷ Καταστήματι ἢ Ὑποκαταστήματι τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ποσὸν ἴσον πρὸς τὸ 1/5 τοῦ ἐτησίου μισθώματος ἢ νὰ καταθέσῃ τοῦτο κατὰ τὴν ὥραν τῆς δημοπρασίας εἰς τοὺς διενεργούντας αὐτήν, ἄλλως εἶναι ἀπαράδεκτος, ὡς ἀπαράδεκτος τυγχάνει καὶ πᾶσα δι' ἀναφορὰς προσφορά ἀνευ ἐγγυοδοσίας. Ἐν Ἱ. Μονῇ Ξενιάς τῇ 15 Νοβρίου 1927

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ξενιάς Προκηρύττει ὅτι: ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν τριετοῦς ἐνοικιάσεως τὸ ἐν Δρυμῶνι μετόχιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ξενιάς μετὰ τοῦ προαυλίου αὐτοῦ, συμφώνως πρὸς τοὺς ὄρους ταυταριθμοῦ συγγραφῆς ὑποχρεώσεων, ἧς ἀντίγραφα κατατεθήσονται ἐν τε τῷ γραφείῳ τῆς Κοινότητος Ἀλμυροῦ καὶ τῆς Μονῆς Ξενιάς. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν Ἀλμυρῷ τῇ 27ῃ Νοβρίου 1927 ἡμέρα Κυριακῇ ἐν τῷ συνήθει τόπῳ τῶν δημοπρασιῶν ἀπὸ τῆς 10ῆς μέχρι τῆς 12ῆς ὥρας τῆς μεσημβρίας, ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Ἀλμυροῦ Β. Περδίκη, Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου Ἀλμυροῦ καὶ ἀντιπροσώπου τῆς Μονῆς. Πρώτη προσφορά ὀρίζεται τὸ ποσὸν δραχ. 500 ἐτησίως. Ἴνα γίνῃ τις δεκτὸς εἰς τὴν προκειμένην δημοπρασίαν δεόν νὰ παρουσιάσῃ ἀπόδειξιν ὅτι κατέβαλε δι' ἐγγυοδοσίαν ἐν Δημοσίῳ Ταμείῳ ἢ ἐν τῷ Καταστήματι ἢ Ὑποκαταστήματι τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ποσὸν ἴσον πρὸς τὸ 1/5 τοῦ ἐτησίου μισθώσεως ἢ νὰ καταθέσῃ τοῦτο κατὰ τὴν ὥραν τῆς δημοπρασίας εἰς τοὺς διενεργούντας αὐτήν ἄλλως εἶναι ἀπαράδεκτος, ὡς ἀπαράδεκτος τυγχάνει καὶ πᾶσα δι' ἀναφορὰς προσφορά ἀνευ ἐγγυοδοσίας. Ἐν Ἱ. Μονῇ Ξενιάς τῇ 15 Νοβρίου 1927.

Τὸ Ἡγούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Τσιτοτουλίου Προκηρύττει ὅτι: Ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἰετῆν ἐνοικίασιν ὃ ἐν τῷ Νεοχωρίῳ καὶ ἐξ στρεμμάτων ἐξ (6) κείμενος κήπος τῆς Μονῆς Ὀρφανοῦ μετοχίου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Τσιτοτουλίου ὡς πρώτη προσφορά ὀρίσθη δραχ. 300 ἐτησίως. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν Τσιτοτίῳ εἰς τὸν συνήθως τόπον τῶν δημοπρασιῶν τὴν 26 τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου 1927 ἡμέρας Σάββατον καὶ ὥραν 10—12 τῆς μεσημβρίας, ἐνώπιον τοῦ Ἡγούλιου τῆς Μονῆς καὶ τοῦ κ. Εἰρηνοδίκου Τσιτοτίου ἢ τοῦ νομίμου αὐτοῦ ἀναπληρωτοῦ. Ἐν τῇ Ἱερῇ Μονῇ Τσιτοτουλίου τῇ 12 Νοεμβρίου 1927.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς ἐν Ἀγγελοκάστρῳ Ἱ. Μονῆς τοῦ Παντοκράτορος Διακηρύττει ὅτι: Ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν τὸ δικαίωμα ἐλοτομίας καὶ κατασκευῆς τριάκοντα χιλιάδων ὀκάδων ξυλανθράκων καὶ 20 κ. μ. δρυϊνῆς ξυλείας ἐκ τῶν δασῶν τῆς Ἱ. Μονῆς. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν Αἰτωλικῷ ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Αἰτωλικοῦ καὶ ἀντιπροσώπου τῆς Μονῆς, τὴν 27ῃν Νοεμβρίου ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ἀπὸ 10—12 π. μ. Ἐπισης κατὰ τὸν αὐτὸν τόπον καὶ χρόνον ἐνεργηθήσεται πλειοδοτικὴ δημοπρασία πρὸς ἐκποίησιν ἑκατὸν ὀκάδων κλπὸν ἐφεταιίης εἰσοδείας τῆς Ἱ. Μονῆς. Ἐν τῇ Ἱ. Μονῇ Παντοκράτορος τῇ 14 Νοεμβρίου 1927.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίας Λαύρας Διακηρύττει ὅτι: Ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐκποίησεως μὲν αἱ ἐν θέσει Ἁγίος Ἀλέξιος τῶν Πατρῶν ἀποκοπεῖσαι 250 περίπου Κυπαρισσοὶ μικρᾶς ἡλικίας, χειμερινῆς δὲ ἐνοικιάσεως αἱ ἐν θέσει Βίλλα Φλαμπουριάση καὶ ἰεροφύτης Ἡλίας—Μεγάλη «Στέρνα δασοχορτονομαὶ καὶ δεκαετοῦς ἐνοικιάσεως οἱ ἐν θέσει «Ἀμπελικῇ» ποτιστικοὶ ἀγροὶ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίας Λαύρας. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται διὰ μὲν τὴν χειμερινὴν ἐνοικίασιν τῶν δασοχορτονομῶν τὴν 27ῃν Νοβρίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10π. μ. 12ῃ μεσημβρινῇ ἐν Καλαβρῦτοις ὅπου τοῦ Συμβολαιογράφου Π. Δημητρίου Νικα με ἐλαχιστον ὄρον ποσοφορᾶς 2000 δραχ. διὰ τὴν «Στέρνα Φλαμπουριάση» καὶ 500 δραχ. διὰ τὴν ἰεροφύτης Ἡλίας Μεγαλῆ Βίλλα», διὰ δὲ τὴν ἐκποίησιν τῶν Κυπαρισσῶν τὴν 1ῃν Δεβρίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10π. μ.—12 μεσημβρινῇ ἐν Πατραις ὅπου τοῦ συμβολαιογράφου Βασιλείου Παπακυριαζῆ με ἐλαχιστην προσφορὰν 2,500 δραχμῶν ὀλικῶς καὶ διὰ τὴν δεκαετὴ ἐνοικίασιν τῶν ἀγρῶν τὴν 11ῃν ἢ 13ῃν Δεβρίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ μ. μ.—4ῃν μ. μ. ἐν Μαζεῖκοις ὅπου τοῦ Συμβολαιογράφου Φωκίωτος Καταίνη με ἐλαχιστ. προσφορ. 30—50 ὀκ. ἀραβοσιτου κατὰ στρέμμα ἀναλόγως τῆς ἑκάστου τμήματος κανονισθησομένης ἐν τῇ συγγραφῇ ὑποχρεώσεων. Ἐν Ἱερῇ Μονῇ Ἁγίας Λαύρας τῇ 12ῃ Νοεμβρίου 1927.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς ἐν Φενεῶν Ἱερᾶς Μονῆς «Ὁ ἅγιος Γεώργιος» Διακηρύττει ὅτι ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν τριετοῦς μισθώσεως ἢ φερνὴν χορτοτονομή τοῦ ποιμνιοστασίου τῆς ἡμετέρας Μονῆς Δουρδουράνα κειμένου εἰς τὴν περιφέρειαν Καλυβίων, γενησομένην τὴν 11ῃν καὶ 18 Δεβρίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 2 π. μ. ἐν Γκούρα καὶ ἐν τῷ συνήθει τόπῳ δημοπρασιῶν καὶ ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Φενεῶν Φούγγα ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ καὶ ἀντιπροσώπου τῆς Μονῆς κατὰ τοὺς ὄρους τῆς διακηρύξεως ἡμῶν. Ὡς πρώτην προσφορὰν ὀρίζομεν Δραχμῶν 15.000 ἐτησίως Μονῇ Φενεῶν τῇ 7 Νοβρίου 1927.

Τύποις «Φοίνικος» Σταδίου 38, Ἀθήναι